

A woman with long hair, wearing a striped shirt, is shown in profile, looking towards a bright sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow. The woman's hair is blowing in the wind.

Християнска мисъл

БРОЙ 3 ГОДИНА XXIII 2015 г.

ЦЕНА 1,50 лв.

General Conference Session
in San Antonio 2015

Стани! Свети!
Исус идва!
стр.4-9

Да ръкополагаме ли жени?

Равни пред Бога?

стр.10-13

СЪДЪРЖАНИЕ

**СТАНИ! СВЕТИ!
ИСУС ИДВА!**

60-та сесия на
Генералната
конференция на
адвентистите
от седмия ден
стр.4-9, 14-15

**РАВНИ ПРЕД
БОГА?**

Да ръкополагаме
или да не
ръкополагаме
жени?

Пастор
Борислав Йорданов
стр. 10-13

Sancta Simplicitas!

600 години от
смъртта на Ян Хус
стр.16

стр. 2

Християнска мисъл

Издание на ЦАСД-България
Председател Венцислав Панайотов
Главен редактор: Теодора Николова

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;
тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

Забелязала съм, че малките деца се страхуват от изкривените огледала.

Тези, които те показват в изопачена форма и размер. Ние, възрастните, просто се смеем на образите в тях. Защото знаем, че ефектът е илюзорен и няма нищо истинско в отражението отсреща.

Дадох си сметка, че страховете ни са като изкривено огледало. Отразяват обратно към нас една самоизмама.

Страховете ни са тези, които ни разсейват по пътя към целите ни, карат ни да се съмняваме в потенциала си и притъпяват страстта ни за вършене на нещата. Бог ни е създал с възможности да направим наистина велики неща в този свят, но неговият враг идва с най-силното си оръжие да ни отклони от Божия призив - страха.

Страхът е попречил на много компании да стартират.

На много книги да бъдат написани.

На много истински истории да се случат.

Заглушил е добри свидетелства, за да не бъдат изказани на глас.

Отчуждил е десетки семейства.

Приковал е на едно място хиляди хора, за да не направят крачка напред.

Унищожил е хиляди надежди и мечти.

Страхът може да бъде мощен звяр. Колкото повече го похранваме, като вярваме на лъжите му, толкова повече сила му даваме. Той парализира нашите мисли и блокира действията ни. Обхваща ни изцяло. Как ще му устоим?

С ИСТИНАТА. Защото ИСТИНАТА го повала на мига.

„Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално - това зачитайте“ (Филип.4:8).

Можем да се фокусираме на онова, което е истинно, докато ИСТИНАТА изчисти напълно страховете ни. Следващият път, когато усетим, че сме се забатачили в негативни мисли и страхът мощно пълпи и расте в нас, съществено важно е да си напомним онова, което е истинно. Това е единственият начин, по който можем да противодействаме. Истината ни прави смели и ни изпълва със смисъл. Дава ни вдъхновение и надежда.

Не бива да позволим на съмненията и опасенията си да ни пленят и отделят от призванието, което имаме за този живот. Нито да спираме да се движим по пътя на дадената ни от Бога посока.

Ден след ден...

Катя Купенова

стр. 3

Стани! Свети! Исуси! Дъва! 2015 / 2-11 юли 2015 Сан Антонио, Тексас

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН - събитието, което стои за това название, със сигурност внушава дълга традиция. И няма как това да не е така. Църквата на адвентистите от седмия ден съществува над 150 години като организирана общност.

Някога малката група объркани и отчаяни вярващи се е превърнала в църковна структура с реално присъствие в повечето държави на нашия свят. Със своите 18 милиона членове тя е добре подредена на всичките си нива - от местната църква, конференции и съюзи, до дивизии и Генералната конференция. Подобна стройна структура е едно безспорно благословение и предимство, но същевременно и огромно предизвикателство. Да мотивираш, насърчаваш и ръководиш църква с тако-

ва огромно социално, културно и етническо разнообразие не е лесна задача. Единствено Божието провидение и ясното съзнание за мисия могат да сплотят, обединят и вдъхновят всички тези хора, пръснати по лицето на цялата земя.

Нашата малка българска делегация, състояща се едва от петима членове, се сблъска с това разнообразие още по време на дългия си полет за Сан Антонио - града, в който се проведе сесията. След два полета от София през Амстердам до Атланта отмервахме с нетърпение оставащото време до последния ни полет за

Сан Антонио. Вече порягъчно уморени и с нагласата за едно скучно чакане пристигнахме рано на гейта. С наближаване времето на полета започнаха да се стичат все повече и повече пътници. Чух някой, застанал зад мен, да ме заговоря на немски. Най-малко очаквах това да се случи в САЩ. Когато се обърнах, учудването ми нямаше граници. Пред мен стоеше в цял ръст мой стар приятел, състудент от Ангола, с когото сме живели в една стая, и който не бях виждал близо двадесет години. Радостта ни нямаше граници. Оказа се, че той не е единственият адвентист наоколо. Почти целият самолет се напълни с братя и сестри от най-

Избор

Делегатите на 60-та Генерална конференция преизбраха, с огромно мнозинство, действащия президент Тед Уилсън. „Божие то намерение за Неговия народ е да устои вярно, наша отговорност е да направим това заедно“, заяви Уилсън след избора му.

Одобреността за него и екипа му е особено висока сред адвентистите от Африка, Азия и Латинска Америка. Гласуването срещна няколко препятствия, след като част от делегатите предложиха кандидатурата му да бъде върната към номиниращата конференция. Оружия излязоха с идеята изборът да бъде таен. След разглеждането им и двете предложения бяха отхвърлени. Данните след преброяването показват, че повече от 80% от над 2400-те делегати участвали в гласуването са направили избор в полза на Тед Уилсън. На пресконференцията, проведена непосредствено след избирането му, Уилсън потвърди, че фокусът на работната му ще бъде да търси единство в църквата, като набляга върху духовните аспекти на молитвата и начина, по който Бог сближава хората чрез служба за Него.

различни страни, започвайки от съседна Македония и стигайки до далечни и екзотични държави от Африка. Какво невероятно човешко разнообразие, колко много различия и въпреки това радостни лица на хора, които не се познават, но са изключително доволни от възможността да се запознаят с други хора, които изповядват същата вяра и

имат същата надежда. В подобни моменти разбираш какво е църквата и нейната трансгранична сила да обединява и свързва хора въпреки техните различия. Изведнъж думите на апостол Павел започват да звучат с нова сила, напълно приложими в ситуацията: „Има едно тяло и един Дух, както и бя-

ма конференция се провежда от 1-11.07.2015 в Сан Антонио, Тексас, САЩ, град, който е събрал в себе си мексиканската и американската културна традиция, като е успял да ги съхрани в едно интересно съчетание, вливайки техните различия в красиво и неповторимо единство. Сесията на Генералната конференция е най-голямата работна среща

Българската делегация

Българската делегация бе малка, състояща се едва от петима членове.

(Втори ред, от ляво надясно) Борислав Йорданов, пастор Стефан Стефанов, Антония Златкова (квотата на миряните), пастор Венцислав Панайотов (председател на Съюза на ЦАСД), Малин Грозев (първи ред, квотата на миряните).

хте призвани към една надежда на званието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички., (Еф. 4:4-6)

Сесията на Генерална-

на църквата, която се провежда на всеки пет години. Тя е върховният орган на управление на световната ЦАСД. По време на това мащабно събитие освен дълбоко духовно общуване в молитва, хваление и слово, освен обмена на

идеи и създаването на безценни контакти, църквата избира ръководства на Генералната конференция и на 13-те дивизии и прилежащите полета, гласуват се промени в църковния наръчник и други основни документи, приемат се становища и решения, касаещи бъдещето на църквата. Един от първите въпроси, на които бе даден отговор, бе кой

ще застане начело и ще поеме ръководството на световната църква. Общо 2410 делегати участваха в този избор. За председател на Генералната конференция бе избран добре познатият и в България от посещението му през миналата година в София, п-р Тед Нийл Уилсън. Негови помощници ще бъдат: секретарят - п-р Джу Ти Инг, човек с уникално чувство за хумор, но и с голяма страст за мисията на църквата и финансовият директор - п-р Хуан Престол. По време на сесията бе избрано и ръководство на Интеревропейската дивизия, към която принадлежи и Българският съюз в състава: председател - п-р Марио Брито, секретар - Барна Магаароши, финансов директор - Норбърт Ценз.

Продължава на стр.8

Интераме- риканска дивизия

Интерамериканска дивизия е една от най-активните и поради експлозивното нарастване на членството в Централна и Южна Америка все по-влиятелна дивизия в делата на световната църква.

Световна църква

По време на първата сесия на Генерална конференция през 1863 г. в Батъл Крийк, Мичигън, двацет делегати представляват шест местни конференции. По това време членството наброява 3500 души, разпределени в 125 църкви, с 22 ръкоположени и 8 лицензирани пастори. Днес, по време на 60-та Генерална конференция, през 2015 г. официалните делегати бяха 2571. Те представляват 18 479 257 адвентисти от седмия ден от всеки един обитаем континент. Всички те са обединени в 132 съюза и 633 конференции/мисии. Започнато от Бог преди век и половина се е разраснало експоненциално за изминалите 152 години!

Статистически промени

Изпълнителният секретар на ЦАСД представи по време на конференция множество статистически данни, представящи демографските промени, настъпващи в световната църква. Мнозина църковни историци са отбелязвали, че през изминалите 50 години центърът на християнството се измества от Северна Америка и Европа (т.нар. Глобален Север) към Африка, Азия и Латинска Америка (т.нар. Глобален Юг). В сърцето на християнството - Европа - влиянието му постепенно се изличава, а в Африка, Азия и Латинска Америка се разраства със спираци дъха темпове. Глобалният Север е съставен от богати, силно индустриализирани, традиционно евангелизираци континенти, докато Глобалният Юг е историческо мисионско поле. Тази тенденция в световното християнство е идентична със случващото се и в адвентната църква. На Генералната конференция научихме, че адвентистите в Глобалния Север (САЩ, Европа - историческото рождено място на адвентизма) са едва 9% от църквата като членска маса. Днес 91% от църковното членство се намира в Глобалния Юг (Централна и Южна Америка, Африка и Азия). На тази ГК бяха приети 35 нови съюза в църковната ни организация. От тези 35 нови съюза само един е от „глобалния север“ (Финландия).

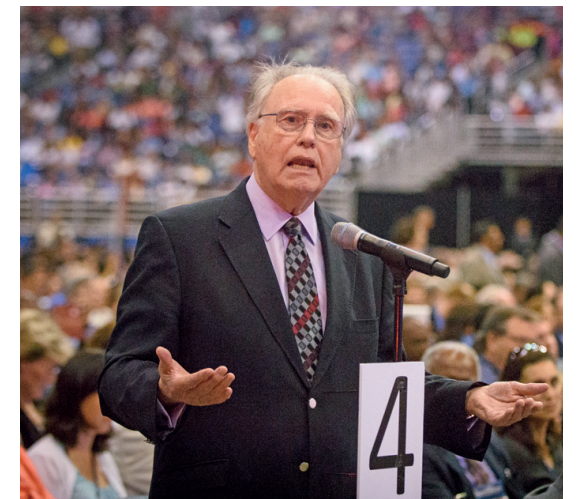
Ръкополагане на жени

Един от ключовите моменти по време на конференцията. Делегатите гласуват по въпроса за ръкополагането на жени. Интересен е фактът, че според Adventist News Network 83% от делегатите са мъже, срещу само 17% жени, докато в световен мащаб броят на жените членове на църквата далеч надхвърля този на мъжете. Това поставя въпроса доколко точно представяме световната членска маса.

Вицепрезиденти на ЦАСД

Броят на вицепрезидентите бе чувствително намален на шестима. От ляво надясно (с брачните им партньори) - Ела Симънс, Артур Щеле, Джофри Мбуана, Гилермо Биаджи, Абнър Де Лос Сантос и Том Лемън (самостоятелен, вдясно) биват представени непосредствено след избора им. Според някои делегати намаляването на вицепрезидентите е неподходящо в момент на безпрецедентен растеж в членската маса на световната църква. Въпреки намаления състав обаче, шестимата увериха събранияте, че в следващите пет години ще има много силен акцент върху разнасянето на мисионската вест.

Мнения

Ян Полсен, бивш президент на световната адвентна църква бе един от защитниците на идеята местните съюзи да могат сами да решават дали жени да бъдат ръкополагани и като пастори, а не само като старейшини (втората практика остана без изменения).

Параг на нациите

Част от парада на нациите, в който и малката българска група взе участие.

Дискусии

Търпеливото изчакване на безкрайните опашки за отправяне на забележка или коментар по време на дискусиите, се превърна в една от емблемите на конференцията. Очевидно любовта към словото е тясно преплетена с адвентния дух.

Продължава от стр.5

Църквата избира тези хора и Бог ги натоварва с отговорната задача да я водят през бурното съвремие, задача непосилна за който и да е човек, но възможна за Бог, който избира, упълномощава и дава способности.

Може би най-очакван от всички делегати и гости бе въпросът

ръкополагане е повдигана многократно от някои полета на световната църква, в които се усеща нуждата от ръкополагане на жени като пастори. Молбата бе да бъде разрешено на отделните дивизии, съобразно нуждите им, да взимат решение за ръкополагането на жени за пасторско служене. По този повод преди три години Генералната конференция

ци, противоположни в своята същност. Така се стигна и до поставянето на дискусията на сесията на Генералната конференция. По време на разискванията се усещаше особеното възмущение, от което бяха обхванати много от присъстващите. Явно въпросът за женското ръкополагане се бе превърнал в твърде същностен, по някакъв начин бе станал ембле-

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН

за ръкополагането на жени за пасторско служене. По странен начин тази тема, която не е централна за нашата вяра и практика, се превърна в основна и значима, до там, че ѝ бе отделен един цял ден от работата на сесията. Темата за женското

създаде специална комисия, която да изследва въпроса в дълбочина и да излезе с конкретно предложение. Резултатите не бяха обнадеждаващи, защото въпросната комисия не успя да достигне до едно-единно становище, а представи три различни пози-

матичен. Заг конкретния проблем прозираха и други от рода на това, как тълкуваме Библията? Какво ни е отношението към действителността и какъв светоглед определя херменевтиката ни като църква? А това са вече важни, значими и приоритетни

Вицепрезиденти Генерална конференция на АСД

Ела Симънс

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Джофри Мбуана

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Абнър Де Лос Сантос

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Артур Щеле

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Гилермо Биаджи

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Том Лемън

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

въпроси, на които църквата със сигурност трябва да отдели достатъчно време и да говори за тях по същество. В крайна сметка с 59% делегатите отхвърлиха възможността дивизиите сами да решават този въпрос и на практика се запази настоящето състояние, а именно, че в рамките на ЦАСД жени не могат да бъдат ръкополагани за пасторско служене. Интересно бе да се наблюдава, че и в България, въпреки че при нас този въпрос не стои на дневен ред, имаше различни виждания, които отразяваха основните тенденции в световния адвентизъм. Разговорът по тази и други сходни теми е необходим и може да бъде плодотворен, стига да не измества фокуса от централните за вярата ни въпроси и от мисията на църквата. Има опасност такъв род занимания да ангажират прекалено много енергията на църквата в една деструктивна посока и да доведат до безплодни спорове, раждащи

ненужно напрежение и генериращи дух на конфронтация. Църквата е застанала зад една конкретна позиция и би било добре за нейното единство и бъдеще всеки да се съобразява с взетото решение. „Стани! Свети! Исус идва!“, - това бе мотото на 60-та сесия на Генералната конференция. Слоган, който много точно и ясно описва сърцевината на надеждата ни като адвентисти. Да, ние идваме от различни страни. Ние носим със себе си своите култури, възпитание, местни традиции и разбирания. Но има Един, Който ни събира и обединява и това е Господ, Исус Христос. Ние сме част от едно световно движение наречено Църква на адвентистите от седмия ден, не защото църквата е безгрешна, а защото Бог е такъв. Точно Той очаква от всеки един Негов последовател да подкрепя църквата, да не руши нейните устои и да не всява съмнение в нейната вяроност. Църквата е изградена от

хора, но грешките на отделната личност не правят църквата по-малко призвана или отхвърлена от Бога. Бог е създал своята църква и Той е Този, Който отговаря за нея докато дойде и я вземе при Себе си, както младоженецът се събира със своята любима. Едно от нещата, които научих лично за себе си по време на тази сесия на Генералната конференция е, че трябва да подхождам към живота и всички проблеми, с които той ме конфронтира, с много по-голямо доверие в Бог и в Неговата сила, любов и прошка. Добре е, че Бог държи събитията в Своите ръце и това, което Той е започнал, със сигурност ще го доведе до успешен край.

Експертна Интеревропейска дивизия

Марио Брито

За председател на Интеревропейската дивизия, към която принадлежи българската църква, бе избран Марио Брито.

Пастор Марио Брито е добре познат на българските адвентисти и е посещавал много пъти България. Добре известен е с любящото, етично и изключително пасторско отношение към всеки. Завършил е Университета в Ендрюс в САЩ с магистърска степен по теология. Бил е пастор в Португалия, президент на Португалския съюз, ръководител на отдел „Съботно училище и лично служене“ в Интеревропейската дивизия, от която Българският съюз е част. От 2010 г. до днес той ръководи Пасторския отдел към Интеревропейската дивизия.

Пожелаваме му успех в трудното и отговорно поле на ръководител на Дивизията.

Барна Магиароши

За секретар на Дивизията беше избран Барна Магиароши (румънец). Досега той беше ръководител на отдел "Образование".

Норбърт Ценз

За финансов директор беше избран досегашният, изпълняващ длъжността и през предния мандат - Норбърт Ценз.

П-р Венцислав Панайотов
- председател на Съюза на ЦАСД -
България и делегат на 60-та Генерална конференция на ЦАСД

стр. 10

Правни пред Бога?

“
Не винаги
мъже са
най-добре
подготвени
за
успешното
управление
на една
църква.”

Елън Уайт

Manuscript Releases,
vol. 19, p. 56

Да ръкополагаме или да не
ръкополагаме жени?

Въпросът за ръкополагането на жените за пастори се оказа тема, към която имаше най-голям интерес на проведената сесия на Генералната конференция в Сан Антонио през юли 2015. По време на заседанието по тази тема имаше почти толкова заинтересовани наблюдатели в залата, колкото се събираха на съботните богослужения на самата сесия. Броят на делегатите, желаещи да се изкажат на шестте микрофона, беше десетократно по-голям, отколкото на другите заседания, на които се обсъждаха промени във формулировката на доктрините и в църковния наръчник.

Осъзнавайки потенциала на поставената дискусия да се превърне в проблем, през последните години наблюдавах внимателно усилията на ръководството на църквата да намери най-доброто му разрешение. Т.е. от сесията на ГК през 2010 в Атаманта, когато беше отправено искане от президента на Пенсилванската конференция отново да се изследва от църквата въпросът за ръкополагането¹, до участието ми като делегат на сесията на ГК през 2015 в Сан Антонио, не съм пропускал нищо значимо от опитите на църквата да разреши този спорен проблем.

Историята на въпроса

Проблемът с ръкополагането на жени е много стар, не само в историята на нашата църква, но и в историята на християнската църква. Така например Канон XI на Лаодикийския събор (364) забранява ръкополагането на жени за старейшини. А в папско писмо от края на V-ти век е порицано участието на жените „в службите на мъжкия пол“.²

Сред адвентистите от сегия ден традиционно жените не са били ръкополагани за пастори. Но са служели като лицензирани служители, които евангелизирали и проповядвали, без да имат право да кръщават и дават Господна вечеря. От 1872 до 1922 г. между 3 и 14 процента от проповедническото тяло на църквата са жени.³ Още по-интересно е, че през 1881 г. на сесията на ГК е имало предложение, ако жена притежава необходимите качества за тази позиция, тя да бъде отделена

чрез ръкополагане за работата на християнска служба като пастор. Но този въпрос не е бил гласуван, а само препратен до една комисия от трима души и така потънал в забвение.⁴

Единствената жена, която притежавала документ за ръкоположен служител сред адвентистите, била Елън Уайт. Тя сама посочва, че е ръкоположена от Бога.⁵ Този очевиден призив свише е основанието да ѝ бъде издаден документ от църквата за ръкоположен служител.⁶

По съвет и препоръка на Елън Уайт в църквата били ръкополагани жени за дякони. Има документирани свидетелства за една служба на такова ръкополагане, извършено от нейния син.⁷ А още по-интересно е изказването на Елън Уайт, че „не винаги мъже са най-добре подготвени за успешно управление на една църква“.⁸ Това ни дава основание днес да следваме политиката, че жени могат да служат като старейшини на местни църкви и да бъдат отделени чрез ръкополагане за тази служба.

Няколко са ключовите моменти от по-съвременната историята на въпроса за ръкополагането на жени. В резултат на отправено искане към ръководителите на ГК, през 1973 г. е сформирана специална комисия, която да разгледа ролята на жената в църквата. Тази комисия от Мохавен (позната с името на селището, където се събира) препоръчва жени да бъдат ръкополагани като местни старейшини, а онези с подходящо обучение - като помощници в пасторската грижа. През 1975 г. (и отново потвърдено през 1984) годишното съвещание на изпълнителния комитет на ГК гласува, че жени могат да служат като старейшини и да бъдат ръкополагани за тази позиция.⁹ През 1989 г. същият ръководен орган на ГК гласува „онези, независими от пола, които са приети за упълномощени служители или лицензирани служители, да могат да извършват по същество пасторските функции на един ръкоположен служител на евангелието в църквите, където са назначени“. Условие е дивизията да разрешава това положение, ако личностите имат подходящото пасторско обучение, ако служат на пълно работно време и са избрани за местни църковни старейшини.¹⁰

Продължава на стр.12

стр. 11

Правни

пред Бога?

Продължава от стр.11

От друга страна, през 1990 г. на сесията на ГК се гласува жени да не бъдат ръкополагани на този етап, а на сесията през 1995 г. се отхвърля предложението да се позволи на всяка дивизия сама да решава дали да бъдат ръкополагани жени за пастори.

Изучаването на въпроса

След отправеното искане на сесията на ГК през 2010 г. (за което вече споменах в началото) се взе решение от изпълнителния комитет на ГК за спартиране на процес на изследване на теологията на ръкополагането и в частност ръкополагането на жени. Този изследователски процес включваше¹¹ (1) изучаване на въпроса от библейските изследователски комитети към всяка дивизия, чиито заключения и доклади бяха гласувани от дивизионните ръководства. (2) Изпълнителният комитет на ГК създаде специална комисия за изследване на теологията на ръкополагането. Този работен екип разгледа различни изследвания и доклади по въпроса, включително и тези от дивизионните изследователски комитети и излезе с обобщен доклад.¹² (3) Този доклад се разгледа от ръководителите на ГК и се представи на годишното съвещание на изпълнителния комитет на ГК през 2014 г., където и се гласува да бъде представен въпросът на сесията на ГК през 2015 г. Тъй като комисията за изследване на теологията на ръкополагането не беше единна и сред членовете ѝ се формираха три позиции, ръководителите на ГК и по-специално президентският съвет формулира изявление с въпрос¹³. Именно то беше гласувано на годишното съвещание през 2014 г., за да бъде представено на сесията на ГК през 2015 г.

Особен интерес представлява изявлението на вицепрезидента

и директор на Библейски изследователски институт Артур Щеле по повод категоричното единомислие по темата в президентския съвет. Съветът е счел, че когато проблемът няма теологично разрешение (а е ясно, че този проблем няма такова), администраторите трябва да го разрешат еклезиологично.¹⁴

Въпросът на сесията

Въпросът, който беше поставен за гласуване пред всички нас, делегатите на сесията в Сан Антонио, беше:

„След вашето задълбочено изучаване на Библията, писанията на Елън Г. Уайт и докладите на изследователските комисии за ръкополагането, и след вашето внимателно обмисляне на това, което е най-добро за църквата и изпълнението на нейната мисия, допустимо ли е за изпълнителните комитети на дивизиите, когато те смятат, че е подходящо на техните територии, да осъществят необходимото за ръкополагането на жени за евангелско служене? Да или Не.“

Делегатите имаха по две минути за изказване по темата. Бе представена гумата и на бившия президент на ГК, Ян Полсен, който апелира за положителен вот. Новоизбраният президент на ГК, Тед Уилсън също направи изявление, в което обаче не сподели своята позиция открито, но заяви, че тя е известна и той вярва, че е основана на Библията. Мнозина делегати не успяха да се изкажат (сред тях и един от българските представители), поради изтичане на времето на работното заседание.¹⁵

„Разрешението“ на въпроса

Делегатите на сесията прис-

тъпиха към гласуване чрез таен вот със специално предварително подготвени бюлетини. Резултатът от гласуването беше 1381 гласа „не“, 977 гласа „да“ и 5 въздържали се.¹⁶

Една от възможните интерпретации на този пореден вот против ръкополагането на жените за евангелско служене е, че това е веднъж завинаги разрешение на този спорен въпрос. Друга възможна интерпретация на гласуването е, че вотът реално нищо не разрешава от проблемите с различията на мненията по темата.

Изказването на президента Тед Уилсън след гласуването е показателно за различните анализи на вота. Според него резултатът от гласуването означава, че „ние поддържаме настоящата политика“ и това просто възпрепятства дивизиите на църквата да вземат решения за ръкополагането на жени. Но той каза, че гласуването не се занимава с това жени да бъдат ръкополагани като старейшини на местни църкви, една практика, основана на църковната политика, която се прилага от няколко десетилетия.

Освен това, Уилсън каза, че гласуването не е било свързано с упълномощените служители, които според църковната политика могат да бъдат мъже и жени. „Така че нека бъдем наясно за това, което беше гласувано в сряда. - каза той - Сега ние сме обротно при нашето първоначално разбиране и аз бих насърчил усърдно всички да се придържат към това, което беше гласувано. Но не влагайте в гласуването други неща, които не се съдържат във вота. Има нужда да сме честни, открити и всички имаме нужда да приемем това, което бе гласувано на сесия на ГК.“¹⁷

Смисълът на това изказване

на президента бе потвърден от изявлението на Северноамериканската дивизия,¹⁸ която приема вота и ще се подчини на това решение. Изявлението продължава като заявява, че гласуването не забранява на жени да служат като упълномощени църковни пастори, нито им забранява да бъдат ръкополагани като старейшини на местни църкви, както и като дяконеси. Затова дивизията ще насърчава онези, които служат по този начин, да продължават да го правят и ще следва работната политика на ГК по тези въпроси.¹⁹

В заключение по въпроса...

Огромното внимание и ресурсът от време и усилия, които този въпрос погълна, за да бъде разрешен, ме натъква като пастор и адвентист. Не за първи път нещо, което е периферно за сърцевината на нашата библейска вяра и мисия, може да ни раздели и да смути единството ни, необходимо за достигане до хората с евангелието.

Гласовете, които определят този въпрос като доктринален и морален императив и заклеймяват хората с различна позиция като отстъпници от верността към Библията, са изключително опасни за единството на църквата. И ако е очевидно, че ръкополагането на жените не е въпрос на спасение, нито морално и доктринално нарушение, то използването на публичното влияние, за да се поляризира църквата по теми,

Гласовете, които определят този въпрос като доктринален и морален императив и заклеймяват хората с различна позиция като отстъпници от верността към Библията, са изключително опасни за единството на църквата.

И ако е очевидно, че ръкополагането на жените не е въпрос на спасение, нито морално и доктринално нарушение, то използването на публичното влияние, за да се поляризира църквата по теми, които не са ясни библейски заповеди, почти сигурно е грях срещу тялото Христово.

които не са ясни библейски заповеди, почти сигурно е грях срещу тялото Христово.²⁰

Затова бих желал да поставя точка на тази статия с апела на президента Тед Уилсън след вота: „Сега е времето да се обединим под изпръканото с кръв знаме на Исус Христос и с Неговата сила, а не с нашата сила. Сега е времето да се обединим в нашата мисия като Христова църква.“²¹

¹ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2010-07-02/adventist-church-administration-commits-to-comprehensive-study-of-ordination/>

² Б. Йорданов, „Ръкополагане на жени за пастори и старейшини - исторически преглед“, с. 3: <http://sdabg-college.org/materials/view/90>

³ Пак там, с. 6

⁴ <http://www.lightbearers.org/a-closer-look-at-womens-ordination/> (6 часма Historical Background)

⁵ Пак там. (6 часма Creation Order)

⁶ Б. Йорданов. Цит. пружб. с. 6

⁷ Пак там.

⁸ Manuscript Releases, vol. 19, p. 56

⁹ Б. Йорданов. Цит. пружб. с. 7; бук оуе: https://www.adventistarchives.org/1973-5-mohaven_kakmo_u_https://www.adventistarchives.org/gc-executive-committee-extracts-on-ordination.pdf

¹⁰ <https://www.adventistarchives.org/gc-executive-committee-extracts-on-ordination.pdf>, с. 82

¹¹ <http://archives.adventistreview.org/article/4877/archives/issue-2011-1531-31-cn-process-timetable-to-review-theology-of-ordination>

¹² <https://www.adventistarchives.org/final-tosc> (на български: <http://sdabg.org/documents/utis.php?action=download&fileame=finaltoscportbg.pdf>)

¹³ <http://www.adventistreview.org/church-news/annual-council-sends-women%E2%80%99s-ordination-question-to-gc-session>

¹⁴ <http://spectrummagazine.org/article/jared-wright/2014/10/12/artur-stele-no-theological-solution-womens-ordination>

¹⁵ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2015-07-08/delegates-vote-no-on-issue-of-womens-ordination/>

¹⁶ Пак там.

¹⁷ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2015-07-10/gc-president-says-ordination-vote-doesnt-change-current-policy/>

¹⁸ Пак там.

¹⁹ <http://www.nadadventist.org/article/1073742996/news/current-newspoints/7-10-15-clarification-on-the-roles-of-women-in-ministry>

²⁰ <http://www.lightbearers.org/a-closer-look-at-womens-ordination/> (6 часма Testing Truth)

²¹ <http://news.adventist.org/en/all-news/news/go/2015-07-08/delegates-vote-no-on-issue-of-womens-ordination/>

Усещането е несравнимо

Винаги когато съм чувал понятието "Генерална конференция", съм се питал какво ли представлява, какво се прави там, кой ходи там. Благодаря на Бог, че имах възможността да открия отговорите на тези въпроси от личен опит. Тази година имах привилегията да присъствам на юбилейната 60-та Генерална конференция. Вълненията относно предстоящата среща започнаха с подготовката на необходимите документи за наближаващото събитие. Времето за подготовка направо отлетя като птица, докато не се озовах пред терминала на летището. Очаквах ни 3 полета, които ни отнеха около 24 часа заедно с времето за престой на летищата и пристигането до мястото за настаняване. Първите впечатления за обхвата на предстоящата конференция започнаха още със слизането на летището - на него и из целия град имаха монтирани транс-

пананти с логото на ЦАСД за предстоящото събитие. Целият град и местните власти бяха подготвени за нас. Когато някой полицай забележеше, че търсим пътя към залата, с усмивка ни поздравяваше и учтиво ни показваше пътя. Улицы около залата бяха отцепени, за да може да се придвижваме свободно, на всяко кръстовище имаше полицаи, които регулираха движението и се грижиха за сигурността. Пътят до залата за хранене е бил специално асфалтиран, за да може за по-кратко и бързо да се стига до там. В залата за провеждане на събиранията за работните срещи, както и за духовните части, грижливо беше определено място за всяка дивизия. Предвидени бяха местата за всеки, който е част от всичко това. Впечатли ме също така и изготвената програма за всеки ден. Цялата част на деня беше опозотворена максимално с утринно бдение и проповед,

Малин Грозев -

Делегат на 60-та генерална конференция от квотата на миряните

сутрешна и следобедна работна сесия, вечерна програма, състояща се от музикална част, време за представяне докладите на всяка дивизия и накрая проповед. И така в продължение на 10 поредни дни. За всяко нещо имаше човек, който отговаря и който знае какво прави.

Интересното за мен в работните срещи бяха дебатите по представяните въпроси. Ние сме различни хора от различни части на света, такива бяха мненията и коментарите на делегатите. Много често крайното решение не идваше лесно, тогава някой ставаше и призоваваше да се разделим на групички по двама или трима, и да се помолим. Представете си около 2500 делегати, разделени на двама и трима, да се молят. Молеха се също и посетителите, които имаха възможност да наблюдават сесиите. Църквата искаше Божи-

ята намеса и мъдрост за взимането на решенията. Молихме се и по време на утринното бдение и във всеки удобен момент. Тед Уилсън (председател на ГК) многократно излизаше пред всички, призовавайки ни да се молим, да бъдем единни и да гледаме към Исус. С Неговата помощ успяхме да свършим планираните задачи. Кулминацията на 60-тата юбилейна Генерална конференция беше в събота. Някой спомена, че в залата сме били около 70 000 човека. Усещането, чувството, когато това множество запее, е несравнимо. Беше като прелюдия към това, което ни очаква в небето - да пеем всички събрани около стъкленото море. Надявам се всички да сме горе и то скоро! Тед Уилсън призова да се молим тази ГК да бъде последна. Тя ще бъде такава, ако изпълним нейното мото: Стани! Свети! Исус идва! Амин

Street Art Mission

Част от съботната програма акцентираща върху различните форми за представяне на евангелската вест сред многообразните възрастови и социални групи.

Кръщение

В петък вечерта бе извършено кръщение, на което мнозина заявиха вярата си в Бога и принадлежността си към адвентната църква.

Хорал

Изпълнителите от „Орион“ бяха едни от многото, които участваха в музикалното служене.

“Обикновената” събота

ките ни не отекнаха. Огледах се - над 40 000 лица, гледащи радостно към подиума напред. Леях се божовдъхновени думи, докосващи сърцето и песни, каращи ме да се преклониш пред Този, с Когото бяхме дошли да се срещнем. В един момент камерният оркестър засвири, тълпата се изправи на крака и запя гръмко и тържествено - „Той е Цар и идва отново!“

Аз замлъкнах. Той е Цар и идва отново и нищо друго нямаше значение. Онзи, Който бе до мен във всяка трудност, Онзи, Който ме бе възлюбил и за Който няма нищо невъзможно и Когото аз обичам, искаше да дойде. И Неговите исках да дойде. Съзнанието ми рисуваше картини на отворени гробове, слава и нямаше думи, и за какво бяха, нали очите говореха със

съзри... Все „обикновено“. Аз мълчах и гласът ми трепереше. А какво ли ще е на небето - над 40 000 хиляди от онези, които Го обичат; не в зала, а в необятното пространство, не с болка от живота и очакване, а с настояща радост и трепет, и благодарност. Все „обикновено“.

И се роди мечта - всяка събота да е така „обикновена“.

Антония Златкова -

Делегат на 60-та генерална конференция от квотата на миряните

Казват, че най-красивите моменти в живота са тихите; онези, за които фейсбук не знае, нито онези, които разказваш пред голямата и шумна компания. И красивото някак все се ражда в такава форма, че сложиш ли го в думи, то се стопява, защото кой може да обясни чувството да си обичан и да имаш Неговия мир и надежда... Все „обикновени“ неща.

И тогава беше обикновено - закусихме, облякохме се и типично за събота - забързахме към Конгресната зала. Но този път, прекрачвайки прага ѝ, стъп-

Sancta Simplicitas!

Адаптирана (от "Протестантска история")

През 2015 г. се навършиха 600 години от смъртта на известния мислител, реформатор и проповедник Ян Хус, преподавател и ректор на Карловия университет. Когато го привързали за стълба и натрупали около него дървата за кладата, придружаващият го кардинал му предложил за последен път да се отрече от учението си. Ян Хус категорично отказал оставайки верен на думите от своята проповед: „Ако забележа в заповедите на папата нещо, противоречащо на истината, то аз никога няма да се подчиня, дори ако поставите пред мен огън, приготвен за изгаряне на тялото ми!“

стр. 16

За кои идеи е изгорен

Ян Хус е силно повлиян от английския теолог Джон Уиклиф (1331-1384). Хуситското учение в началото на 15 век съдържа почти буквално идеите на Уиклиф, приложени в чешката реалност. Ян Хус превежда Библията на говорим чешки език, съставя чешка граматика и пише проповедите си на чешки език. Остро критикува пороците на висшето духовенство. Той поучава, че църквата е невидима, определена от Бога и никоя видима църква или свещеник не може да определи кой може да стане част от нея. Хус поддържа чисто протестантското учение, че спасението на душата не зависи от връзките с видимата църква, а от личното взаимоотношение между човека и Бога. Хус се обявява против две конкретни църковни практики, а именно: индулгенции и отслужване на литургии за мъртвите.

Влиянието на Хус

Със своите проповеди и лекции пред студентите в Пражкия университет той става безспорен водач на чехите в борбата им срещу германското влияние и католическия клерикализъм. Хус е считан за първият реформатор, живял сто години преди Лутер, Калвин и Цвингли. Смъртта му довежда до масово народно движение в Чехия известно като Хуситски

войни, повлияли значително на духовния облик на Европа през 15 и 16 век, смятани и до днес за символ на борбата за свобода и справедливост.

Изгарянето

Ян Хус бива отлъчен от Църквата и през 1412 г. е принуден да напусне Прага. Три години по-късно е призован да се яви на съд пред Констанцкия събор в град Констанц, Германия. На 6 юли 1415 Хус е осъден като еретик. Предложено му е да се откаже от убежденията си и да спаси живота си, но той не приема. Кладата е запалена не с друго, а с преписи на чешките преводи на книгите на Уиклиф.

Изразът „Свещена простота“

Тъй като огънят не се разгорял бързо, една старица, случайно попаднала на мястото на екзекуцията, хвърлила няколко сухи съчки в огъня. Виждайки това, Ян Хус, чийто съзнателен живот преминал в защита на бедните, произнесъл: Sancta Simplicitas!, или „О, свещена простота!“

Пророчеството на Хус

Обхванат от огнените пламъци на кладата, Ян Хус пророкува: „След 100 години Бог ще издигне мъж, чийто призив за реформация няма да може да бъде заглушен“. Малко повече от 100 г. на празника на Вси светии, 1517 г., Мартин Лутер заковава на портата на Витенбергската катедрала своите 95 тезиса, които стават крайъгълен камък на Реформацията.

Седемте правила на Хус

Много известни стават седемте правила на Хус, които гласят: „Затова, верни християни, търсете истината, слушайте истината, научете истината, обичайте истината, говорете истината, прилепете се към истината, защитавайте я до смърт, защото истината ще ви направи свободни.“